स सायकमयैर्जालैर्भीमः कर्णरथम्प्रति। भानुमद्भिः शिलाधौतैर्भानोः प्राच्छादयत् प्रभां।
ततः प्रहस्याधिरथिस्तूर्णमस्य शिलाशितैः। व्यधमद्भीमसेनस्य शरजालानि पत्रिभिः।
महारथो महाबाहुर्महावीर्यो महाबलः। विव्याधाधिरथिर्भीमं नवभिर्निशितैस्तदा। ५३५
स तोत्त्रैरिव मातङ्गो वार्य्यमाणः पतत्रिभिः। अभ्यधावत सम्भ्रान्तः सूतपुत्त्रं वृकोदरः।
तमापतन्तं वेगेन रभसं पाण्डवर्षभं। कर्णः प्रत्युद्ययौ क्रुद्धो मत्तो मत्तमिव द्विपं।
ततः प्रध्माप्य जलजं भेरीशतसमस्वनं। अक्षुभ्यत बलं हर्षादुद्धूत इव सागरः।
तदुद्धूतं बलं दृष्ट्वा नागाश्वरथपत्तिमत्। भीमः कर्णं समासाद्य छादयामास सायकैः।
अश्वानृक्षवर्णांश्च हंसवर्णैर्हयोत्तमैः। व्यामिश्रयद्रणे कर्णः पाण्डवं छादयन् शरैः। ५४०
ऋक्षवर्णान् हयान् हंसैर्मिश्रान् मारुतरंहसः। निरीक्ष्य तव पुत्त्राणां हाहाकृतममूद्बलं।
ते हया बकशोभन्त मिश्रिता वातरंहसः। सिताशिता महाराज यथा व्योम्नि बलाहकाः।
संरब्धौ क्रोधताम्राक्षौ प्रेक्ष्य कर्णवृकोदरौ। सन्त्रस्ताः समकम्पन्त त्वदीया वै महारथाः।
यमराष्ट्रोपमं घोरमासीदायोधनं तयोः। दुर्द्दर्शं भरतश्रेष्ठ प्रेतराजपुरं यथा।
समाजमिव तच्चित्रं प्रेक्षमाणा महारथाः। नालक्षयन् जयं व्यक्तमेकस्यैव महारणे। ५४५
तयोः प्रेक्षन्त संमर्द्दं सन्निकृष्टं महास्त्रयोः। तव दुर्म्मन्त्रिते राजन् सपुत्त्रस्य विशाम्पते।
छादयन्तौ हि शत्रुघ्नावन्योऽन्यं सायकैः शितैः। शरजालावृतं व्योम चक्रातेऽद्भुतविक्रमौ।
तावन्योऽन्यं जिघांसन्तौ शरैस्तीक्ष्णैर्महारथौ। प्रेक्षणीयतरावास्तां वृष्टिमन्ताविवाम्बुदौ।
सुवर्णविकृतान् बाणान् प्रमुञ्चन्तावरिन्दमौ। भास्वरं व्योम चक्राते महोल्काभिरिव प्रभो।
ताभ्यां मुक्ताः शरा राजन् गार्द्धपत्राश्चकाशिरे। श्रेण्यः शरदि मत्तानां सारसानामिवाम्बरे। ५५०
संसक्तं सूतपुत्त्रेण दृष्ट्वा भीममरिन्दमं। अतिभारममन्येतां भीमे कृष्णधनञ्जयौ।
ततोऽधिरथिभीमाभ्यां शरैर्मुक्तैर्दृढं हताः। इषुपातमतिक्रम्य पेतुरश्वनरद्विपाः।
पतद्भिः पतितैश्चान्यैर्गतासुभिरनेकशः। कृतो राजन्महाराज पुत्त्राणां ते जनः क्षयः।
मनुष्याश्वगजानाञ्च शरीरैर्गतजीवितैः। क्षणेन भूमिः सञ्छन्ने संवृता भरतर्षभ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथवधपर्व्वणि भीमकर्णयुद्धे द्वात्रिंशदधिकशततोऽध्यायः॥ १३२॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच॥ अत्यद्भुतमहं मन्ये भीमसेनस्य विक्रमं। यत्कर्णं योधयामास समरे लघुविक्रमं। ५५५
चिदशानपि चोद्युक्तान् सर्व्वशस्त्रधरान् युधि। वारयेद्यो रणे कर्णः सयक्षासुरमानवान्।
स कथं पाण्डवं युद्धे भ्राजमानमिव श्रिया। नातरत् संयुगे पार्थं तन्ममाचक्ष्व सञ्जय।
कथञ्च युद्धं सम्भूतं तयोः प्राणदुरोदरे। अत्र मन्ये समायत्तौ जयो वाऽजय एव च।
कर्णम्प्राप्य रणे सूत मम पुत्त्रः सुयोधनः। जेतुमुत्सहते पार्थान् सगोविन्दान् ससात्त्वतान्।
श्रुत्वा तु निर्जितं कर्णमसह्यं भीमकर्म्मणा। भीमसेनेन समरे मोहश्चाविशतीव मां। ५६०
विनष्टान् कौरवान्मन्ये मम पुत्त्रस्य दुर्नयैः। नहि कर्णो महेष्वासान् पार्थान् जेष्यति सञ्जय।